

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικουσα 'Επιτροπή:

Κ. 'Ασκητόπουλος, Μ. Δέφνερ, Μ. Βαρνάβας, Γ. Σκάλος, Α. Χατζημηνάς, Γ. Τσιρώνης, Γ. Δρίκος

'Επιστημονικά, Τεχνικά και 'Επαγγελματικά Είδησεις

'Εξέλιξις τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἀζώτου εἰς τὰς 'Ην. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς: Ἐν καὶ ἡ παραγωγή συνθετικῆς ἀμμωνίας εἰς τὰς Η.Π.Α. ἀνῆλθεν ἀπὸ 1.294.037 τόννους τὸ 1949 εἰς 1.765.000 τόννους τὸ 1951 καὶ ἡ παραγωγή ἀπὸ τὸ 1946 ἔχει ἤδη διπλασιασθῆ (725.537 τόννους εἰς 1.765.000 τόννους), ἐν τούτοις ἀκόμη δὲν δύναται νὰ καλυφθῆ ἡ ζήτησις. Εὐρίσκονται ὑπὸ κατασκευῆν ἢ σχεδιάζονται ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν ἐπὶ πλέον ἐτησίαν παραγωγὴν 628.000 τόννων. Ἐπὶ πλέον δὲ ἡ βιομηχανία ἀζώτου ἐξήτησεν πρόσθετον ἔγκρισιν δι' ἐγκαταστάσεις ἐτησίας παραγωγῆς 220.000 τόνν.

Ἡ συνθετικὴ ἀμμωνία ὑφίσταται περαιτέρω κατεργασίαν διὰ τὴν κατασκευῆν διαφόρων προϊόντων διὰ τὴν γεωργίαν. Περίπου τὸ ἕμισυ τοῦ διὰ τὴν γεωργίαν παρεχομένου ἀζώτου λιπάσματος χορηγεῖται ὑπὸ μορφῆν στερεῶν ἀζωτούχων ἀλάτων. Ἐνα ἐπίσης μεγάλο ποσοστὸν χρησιμοποιεῖται ὑπὸ μορφῆν διαλυμάτων ἀλάτων ὁμοῦ μετὰ διαλελυμένων φωσφορικῶν καὶ ἀλάτων καλλίου. Ὑπολογίζεται ἡ ποσότης τοῦ ἀζώτου ἢ ὅποια καταναλίσκεται ἀπὸ τὴν γεωργίαν ὑπὸ μορφῆν διαλελυμένην εἰς 250.000 τόννους. Ἐν σχέσει μὲ τὸ συνολικὸν ποσὸν τοῦ ὑπὸ τῆς γεωργίας καταναλισκόμενου ἀζώτου αἱ ὑπὸ μορφῆν διαλύματος ποσότητες ἀνέρχονται εἰς τὰ 40 60% τῆς συνολικῆς καταναλώσεως.

Εἰς μεγάλον βαθμὸν ἐξελέγχθη εἰς τὰς Η.Π.Α. ἡ χρησιμοποίησις ὑγροποιημένης ἀμμωνίας διὰ τὴν λίπανσιν, ἂν καὶ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτοῦνται ἰδιαιτέραι διατάξεις ἐπὶ τῶν γεωργικῶν μηχανῶν. Τὸ προτέρημα τῆς χρησιμοποίησεως τῆς σύγκειται εἰς τὴν χαμηλὴν τιμὴν ἐπὶ μεγίστης περιεκτικότητος ἀζώτου ὁ κατωτέρω πῖναξ δεικνύει τὰς περιεκτικότητας ἀζώτου τῶν κυριωτέρων ἀζωτούχων λιπασμάτων.

Περιεκτικότης εἰς Ν ἐνὸς τόννου.	
NH ₃ ὑγρᾶς	744.56 Kg.
Νιτρικοῦ ἀμμωνίου	295.10 Kg.
Κυαναμιδίου	199.76 Kg.
Θεικῆς ἀμμωνίας	186.14 Kg.
Νιτρικοῦ νατρίου	145.28 Kg.
Λιπάσματος 5-10-5	45.40 Kg.

Τὸ φυσικὸν νωπὸν λίπασμα περιέχει μόνον 4,54 χιλιογράμμα κατὰ τόννον.

MIX. ΘΦ. ΔΕΦΝΕΡ

'Η κατανάλωσις βενζολίου εἰς τὰς 'Ην. Πολ. τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ κύριος καταναλωτὴς τοῦ βενζολίου εἰς τὰς Η.Π.Α. εἶναι ἡ βιομηχ. παραγωγῆς στυρολίου. Τὸ 1951 μόνον δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν διετέθησαν 75 ἑκατομμύρια γαλονίων (πρὸς 3,78 λίτρα ἕκαστον) βενζολίου. Διὰ τὸ 1952 προβλέπονται 100 ἑκατομμύρια γαλονίων. Τὸ 1940 δὲν ὑπῆρχε ἀκόμη ἡ βιομηχανία αὐτή. Σήμερον ἀπαιτεῖ τὸ ἐν τρίτον περίπου τῆς συνολικῆς παραγωγῆς βενζολίου τὸν Η.Π.Α.

Ὁ δεῦτερος κύριος καταναλωτὴς βενζολίου εἶναι ἡ βιομηχανία παρασκευῆς φαινόλης. Τὸ 1940 ἡ βιομηχανία αὐτὴ ἀπαιτοῦσε περίπου 10 ἑκατομμύρια γαλονίων καὶ τὸ 1952 50 ἑκατομμύρια γαλονίων. Μέχρι τὸ τέλος τοῦ 1951 προβλέπεται μία εἰσέτι αὔξησις τῆς καταναλισκόμενης διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ποσότητος βενζολίου. Ἀπὸ τὸ 1953 ὅμως θὰ ἐπέλθῃ ἐλάττωσις

διότι διὰ τὴν παραγωγὴν φαινόλης θὰ χρησιμοποιεῖται καὶ τὸ κυμόλιον.

Ἡ παρασκευὴ τῆς ἀνιλίνης κατὰ τὸ 1952 θὰ ἀπαιτῆσιν περίπου 30% περισσότερον βενζόλιον ἀπὸ ὅ,τι ἀπῆτησεν τὸ 1950. Ἡ συνολικὴ παραγωγὴ ἀνιλίνης θὰ ἀνέλθῃ εἰς 135 ἑκατομμύρια πάουντς (πρὸς 454 γραμμάρια ἕκαστον).

Ἡ συνεχῶς αὐξανομένη παραγωγὴ διαβρεκτικῶν χρησιμοποιουμένων ὡς μέσων καθαρισμοῦ (detergents) ἀπαιτεῖ νῦν ἐτησίως περίπου 15 ἑκατομμύρια γαλονίων βενζολίου.

Νέα πεδία καταναλώσεως βενζολίου ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ μεταξὺ Οὗτω ἡ βιομηχανία Nylon καταναλίσκεται ἐτησίως περίπου 10 ἑκατομμύρια γαλονίων βενζολίου, ἡ βιομηχανία παρασκευῆς ἐντομοκτόνων διὰ μὲν τὸ D.D.T 12 ἑκατομμύρια γαλονίων, διὰ δὲ τὸ ἐξάχλωροκυκλοεξάνιον 5 ἑκατομμύρια γαλονίων. Σημαντικὰ ποσὰ βενζολίου ἀπαιτεῖ καὶ ἡ παρασκευὴ μηλεϊνικοῦ ἀνυδρίτου ἐκ χλωροβενζολίου.

MIX. ΘΦ. ΔΕΦΝΕΡ

Παρασκευὴ ποτάσεως εἰς τὴν Γερμανίαν: Τὰ κοιτάσματα τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας ἔχουν παραγωγὴν ἀντιπροσωπεύουσαν σήμερον τὰ 25% περίπου τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς. Ἡ ὅλικη παραγωγὴ τῆς Γερμανίας πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου ἀντιπροσώπευε τὰ 50% περίπου. Διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1950 μέχρι τοῦ Μαΐου τοῦ 1951 ἡ ὅλικη παραγωγὴ ποτάσεως (ὑπολογιζομένης ὡς K₂O) ἀνῆλθεν εἰς 1,2 ἑκατομμύρια τόννους διὰ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, μολοντί ἀπὸ τὰ 54 Γερμανικὰ κοιτάσματα τὰ 19 μόνον, ἀντιπροσωπεύοντα 38% τῆς δυναμικότητος τῆς παραγωγῆς, εὐρίσκονται εἰς Ἀνατ. Γερμανίαν.

A. I. ΛΟΥΤΣΗΣ

Κατανάλωσις λιπασμάτων εἰς Ἡνωμ. Πολιτείας: Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ὑπολογίζει, ὅτι τὸ ἔτος 1955 αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι θὰ ἔχουν ἀνάγκην 70% περισσότερα λιπάσματα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὅποια καταναλώθησαν τὸ 1950, ἐάν πραγματοποιηθοῦν αἱ ἐλπίδες αἱ ὅποια ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Αὐτὴ ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς πρέπει νὰ κατανεμηθῇ ὡς ἑξῆς: 93% διὰ τὸ ἀζώτον, 54% διὰ φωσφορικὸν ὀξὺ καὶ 77% διὰ τὸ Κάλι.

A. I. ΛΟΥΤΣΗΣ

Βιομηχανία ἀλκαλίων καὶ χλωροπαραγωγῶν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Ἡ παραγωγὴ τῆς ἀνθρακικῆς σόδας ἀπὸ 165.375 τόννους τοῦ ἔτος 1950 ἀνῆλθεν εἰς 225.909 τὸ ἔτος 1951. Ἐπίσης ἡ παραγωγὴ τῆς δι' ἠλεκτρολύσεως καυστικῆς σόδας ἀνῆλθεν ἀπὸ 119.114 εἰς 155.276 τόννους καὶ τῆς καυστικῆς σόδας ἐξ ἀνθρακικῆς τοιαύτης ἀνῆλθεν ἀπὸ 74.468 εἰς 169.396 τόννους.

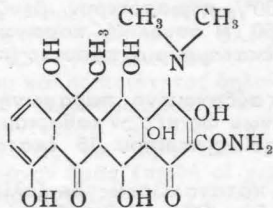
Ἡ παραγωγὴ ὑγροῦ χλωρίου ἀνῆλθεν τὸ 1951 εἰς 24.397 τόννους ἐναντι 17.238 τοῦ ἔτος 1950 καὶ ἡ παραγωγὴ τοῦ ὕδροχλωρικοῦ ὀξέος ἀπὸ 132.629 εἰς 161.115 τόννους. Ἐπίσης ἡ παραγωγὴ τῶν ἀποχρωστικῶν κόνεων ἀνῆλθεν ἀπὸ 47.518 εἰς 59.423 τόννους.

M. N. ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Παρασκευή πολτού χάρτου εις τὴν Ἑλλάδα.
Ἐνα νέον ἐργοστάσιον, ἰδρυόμενον εἰς Λάρισα καὶ ὑπὸ τὴν ἐκμετάλλειον τῆς Ἑλλην. Ἑταιρείας κυτταρίνης, θὰ δύναιτο νὰ παράγῃ ἐτησίως 7.500 τόννους πολτοῦ χάρτου διὰ χρησιμοποίησεως τῶν ἀχύρων τοῦ σίτου καὶ τῆς ὀρύζης ὡς πρώτων ὑλών. Ἡ παρασκευὴ προβλέπεται νὰ ἀρχίσῃ ἐντὸς 18 μηνῶν περίπου. Ὁ λαμβανόμενος πολτός θὰ ἀναμιγνύεται μὲ πολτὸν ξύλου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ μὲ πολτὸν παρασκευαζόμενον ἐκ παλαιοῦ χάρτου καὶ ἐξ ἀπορριμμάτων. Τὸ μίγμα τοῦτο θὰ ἐπιτρέπῃ τὴν παρασκευὴν 10.000 τόννων χάρτου ἐτησίως. Σήμερον ὁ καταναλισκόμενος χάρτης εἰς τὴν χώραν μας παρασκευάζεται ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ τοῦ εἰσαγόμενου πολτοῦ, ἡ δὲ κατανάλωσις κατὰ τὸ ἔτος 1950 ἀνῆλθεν εἰς 50.000 τόννους.

M. N. BARNABAS

Ἄνεκαλύφθη ἡ χημικὴ σύνταξις τῆς τετραμυκίνης ὑπὸ τῶν ἐρευνητῶν τῆς Ἑταιρείας Chas. Pfizer & Co. καὶ ἀποδίδεται διὰ τοῦ τύπου :

Οἱ ἐρευνηταὶ πιστεύουν ὅτι ἡ γνώσις τοῦ σκελετοῦ τῆς τετραμυκίνης δύναιτο νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν διερεύνησιν ὄχι μόνον τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἀντιβακτηριακῆς δράσεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ μηχανισμοῦ διὰ τοῦ ὁποίου αἱ παράγουσαι τὰ ἀντιβιοτικά ὕλαι, οἰκοδομοῦν τὰς πολυ-

πλόκουσ οὐσίας ποῦ καταπολεμοῦν τοὺς ἐπιτιθεμένους μικροοργανισμοὺς.

M. N. BARNABAS

Παγκόσμιος παραγωγή θειϊκοῦ ὀξέος. Ἡ παγκόσμιος παραγωγή H_2SO_4 , ἐξαιρουμένης τῆς Ρωσίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ μερικῶν μὴ σημαντικῶν παραγωγικῶν χωρῶν, ἐκφραζομένη εἰς ἀριθμοὺς ἀναφερομένου εἰς H_2SO_4 100% ἀνῆλθεν εἰς τὰ 150% κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 1931-1950. Ἡ παραγωγή αὕτη ἀπὸ 9.600.000 τόννους ποῦ ἦτο τὸ 1931 καὶ 14.600.000 τόννους τὸ 1937 ἀνῆλθεν εἰς 24.000.000 τόννους περίπου τὸ 1950. Τὰ 50% περίπου τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς τοῦ 1950 παρήχθησαν εἰς Ἡν. Πολ. τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἔπονται κατὰ σειρὰν ἡ Ἰαπωνία, ἡ Μ. Βρετανία, ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία. Ἀπὸ τῆς ἑτος 1931 ἕως τὸ 1950 ἡ παραγωγή H_2SO_4 ἔχει ὀκταπλασιασθῆ εἰς τὸν Καναδᾶν, 4σθῆ εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Ἰσπανίαν, 3σθῆ καὶ πλέον εἰς τὰς Ἡν. Πολ. τῆς Ἀμερικῆς, σχεδὸν 3σθῆ εἰς τῆς Αὐστραλίαν, τὴν Μεγ. Βρετανίαν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν.

A. ΜΑΣΤΟΛΕΩΝ

Ἡ παραγωγή χημικῶν οὐσιῶν εἰς Ἡνωμ. Πολιτείας αὐξάνει συνεχῶς. Κατωτέρω παραθέτομεν μερικὰ παραδείγματα τῆς τεραστίας αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς εἰς τόννους ἀπὸ τὸ ἔτος 1939 μέχρι τὸ ἔτος 1951.

	1939	1944	1949	1950	1951
Συνθετ. ἀμμωνία (ἀνυδρῶς)	279.740	489.285	1.164.600	1.409.012	1.594.600
Χλώριον	462.960	1.136.125	1.590.330	1.865.744	2.258.738
Υδροχλ. ὀξύ 100%	111.447	342.924	454.591	556.900	617.550
Νιτρικὸν ὀξύ 100%	150.965	424.545	1.016.570	1.202.146	1.348.400
Φωσφορ. ὀξύ 50%	337.670	626.913	1.255.090	1.475.540	1.662.156
Ἀνθρακ. νάτριον	3.543.400	4.034.558	3.524.415	3.592.080	4.484.534
Καυστ. νάτρ. 100%	466.640	1.064.600	1.491.110	1.804.878	2.186.800
Θειϊκὸν ὀξύ 100%	4.315.500	8.324.280	10.288.700	11.726.424	12.009.510

M. N. BARNABAS

Πρακτικὰ Γεν. Συνελεύσεως Ε. Ε. Χ. τῆς 31-7-52

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ε. Ε. Χ. κ. *Σ. Γαλανὸς* κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως. Ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης Συνελεύσεως, μεθ' ὃ γίνεται ἡ ἐκλογή τοῦ προεδρείου, ἀποτελεσθέντος ἐκ τῶν κ. κ. *Στεργιοπούλου Χαρ.* ὡς Προέδρου καὶ *Καρακίτσου Ἰωάν.* καὶ *Παύλου Ἀνδ.* ὡς γραμματέων.

Ἀκολουθῶς ὁ πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. προτείνει ὅπως τηρηθῆ ἓνός λεπτοῦ σιγὴ εἰς μνήμην τῶν ἀποβιωσάντων συναδέλφων Βαρουνη Θεοδώρου, Παρασκευοπούλου Παναγιώτη, Ἀλεξοπούλου Ἀλεξάνδρου, Γκιωνη Ἀντωνίου, Πρωτοπαπαδάκη Πέτρου, Τσιροπινᾶ Φαίδωνος καὶ Μπαρδάνη Ἰωάννου.

Ἐν συνεχείᾳ τῆ πρότασις τοῦ κ. Γαλανοῦ γίνεται διὰ βοῆς δεκτὸν τὸ κάτωθι ψήφισμα διὰ τὴν Κύπρον.

Κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν τῆς 31ης Ἰουλίου ἐ. ἔ., ἐγένετο δεκτὸν τὸ κάτωθι ψήφισμα :

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Οἱ Ἕλληνες Χημικοὶ ἀπευθύνουν θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Κυπρίους, τοὺς ὁποίους συγχαίρουν διὰ τὴν σταθερὰν καὶ ὑπερήφανον στάσιν των κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν Ἐνωσιν μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα.

Διαπιστώνουν μὲ πικρίαν, ὅτι τὸ πανελλήνιον αἷτημα τῆς Ἐνώσεως τῆς Κύπρου παραμένει ἀνεκπλήρωτον, παρὰ τὰς ἐξαγγελθείσας ἀρχὰς τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἐλευθέρου θελήσεως τῶν Λαῶν.

Αἰσθάνονται ἀγανάκτησιν, διότι ἡ Φωνὴ τοῦ πολιτισμένου καὶ εὐγενοῦς Κυπριακοῦ Λαοῦ δὲν εὐρίσκει τὴν δέουσαν ἀπήχησιν εἰς τοὺς ρυθμίζοντας τὰς τύχας τοῦ Κόσμου καὶ τελικῶς

Διατυπώνουν τὴν ἀξίωσιν νὰ δοθῆ τὸ ταχύτερον,

εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην ὑπόθεσιν, ἡ μοναδικὴ λύσις : Ἡ ἔνωσις μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
ΑΝΔΡ. ΠΑΥΛΟΥ
ΙΩΑΝ. ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν
Καθηγητῆς **ΣΠ. Δ. ΓΑΛΑΝΟΣ**

Ἀκολουθῶς ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. προβαίνει εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ. Σ. ἔχουσαν οὕτω :

Κύριοι Συνάδελφοι.

Ἐκθέτοντες τὰς ἐνεργείας τοῦ Δ. Σ. ἐπὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων, θέλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν συναδέλφων ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐπίλυσις τῶν ζητημάτων τούτων, συνδεομένων κυρίως μὲ τὴν γενικὴν κυβερνητικὴν πολιτικὴν, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ ἐκάστοτε Δ. Συμβουλίου. Οὕτω μέχρι σήμερον τὸ κυρίως ἐνδιαφέρον ζήτημα τοῦ μισθολογίου τῶν Χημικῶν, ἐν ᾧ εἶχεν λάβη καλὴν τροπὴν διὰ τῆς ἐνάρξεως τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς σύναψιν συλλογικῆς συμβάσεως, ὡς εἶχομεν ἐκθέσει εἰς τὴν προηγούμενην Γεν. Συνέλευσιν, κατέληξε νὰ παραμεινῆ ἐκκρεμές, ἐν ἀναμονῇ τοῦ νέου νόμου, ὅστις προέβλεπε νέαν διαδικασίαν ρυθμίσεως τῶν συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας. Ὁ νόμος οὗτος ὑπ' ἀριθ. 2053 ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 101 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 23 Ἀπριλίου ἐ. ἔ., τὸ δὲ ὑπ' αὐτοῦ συνιστάμενον 16μελὲς συμβούλιον ἀκόμη δὲν ἐπροχώρησεν εἰς τὸ κυρίως ἔργον του. Τό

ζήτημά μας παρεπέμφθη εις αυτό. Λόγω του μεγάλου αριθμού των προς εξέτασιν ζητημάτων παρά του συμβουλίου τούτου, καταβάλλομεν προσπάθειας ώστε να προταχθῆ τὸ ἰδικόν μας, διότι ἀπὸ μακροῦ ἐκκρεμεῖ. Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐνεργειῶν μας, ἐπεσκέφθημεν πρὸς 10ημέρου τὸν ὑπουργὸν ἔργασίας κ. Κασίματην, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐλάβαμε κατ'ηθυσιαστικὰς διαβεβαιώσεις.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον γενικὸν ἐνδιαφέροντος ζήτημα, τῆς καταθέσεως καὶ ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας, πληροφοροῦμεν τὴν συνέλευσιν, ὅτι κατόπιν πολλῶν προσπαθειῶν καὶ ἀγώνων, εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὸ τελικὸν στάδιον τῆς τυπικῆς ἐγκρίσεως παρὰ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου.

Ἀκολουθῶν δὲ κ. Πρόεδρος ἀναφέρεται εἰς τὴν διαγραφήν τῆς παραγράφου περὶ εἰσπράξεως τῶν συνδρομῶν παρὰ τῶν ταμιῶν τοῦ Κράτους καὶ δὲν παραλείπει νὰ τονίσῃ ὅτι ἐζητήθη ἡ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει, διὰ νὰ μὴ παρατηρηθῆ τὸ σῆμα φαινόμενον τοῦ νὰ καταστῆ ἀγνωρίστον ἕνα νομοσχέδιον κατόπιν τῶν ἀλλεπαλλήλων τροποποιήσεων.

Συνεχίζων δὲ κ. Πρόεδρος λέγει :

Ἐπίσης εὐχαρίστως παρέχομεν πρόσφατον διαβεβαίωσιν τοῦ Ὑποῦρ. Ἐργασίας νὰ μὴ ἀνησυχῶμεν διὰ τοὺς κοινωνικοὺς πόρους τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως Χημικῶν.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς μισθολογικῆς διαβαθμίσεως τῶν εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου Χημικῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπηρετούντων εἰς Ὀργ. Νομικῶν Προσώπων δημοσίου δικαίου, πληροφοροῦμεν τὴν συνέλευσιν ὅτι προκρίεται κατ' αὐτὰς νὰ ἐκδοθῆ νόμος, ὅστις θὰ κανονίζῃ τὰ τῆς μισθολογικῆς διαβαθμίσεως τῶν ὑπαλλήλων βάσει τοῦ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἰσχύοντος κώδικος. Καταβάλλομεν προσπάθειας, ὥστε τὸ ζήτημα νὰ τακτοποιηθῆ διὰ τοῦ νέου νόμου καὶ κατὰ τρόπον περιλαμβάνοντα ὅλους τοὺς Χημικοὺς τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου.

Ἐν ἄλλο ἐπίσης σπουδαῖον ζήτημα ἐνδιαφέρον τὴν τάξιν τῶν Χημ. τῶν Κυλινδρομύλων καὶ περὶ τοῦ ὁποίου ἐγένετο λόγος εἰς προηγουμένην συνέλευσιν ἔλαβε καλὴν τροπήν.

Ζήτημα ἀνεργείας εἰς τὸν κλάδον δὲν ὑφίσταται ἢ μᾶλλον δὲν ὑφίσταται εἰς ὑπολογίσιμον ἔκτασιν. Τοῦτο ἐπιβεβαίωσεν τὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὸν προσφάτως προκηρυχθέντα διαγωνισμόν διὰ τὴν πρόσληψιν 20 χημικῶν εἰς τὸ Γεν. Χημεῖον τοῦ Κράτους παρουσιάσθησαν 19, προσληφθέντες ἅπαντες. Ἐπίσης διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπενημιχίζομεν ὅτι συντόμως τὸ χημεῖον τοῦ Κράτους θὰ προσλάβῃ καὶ ἄλλους.

Διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἐνώσεως, ὡς ἀνεκοινώθη εἰς τὸ τεύχος Μαρτίου-Ἀπριλίου τῶν Χημ. Χρονικῶν αὕτη ἐπανήρτησεν τὴν λειτουργίαν τῆς ἀμέσως μετὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα. Ἡ ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ἐπιτελεσθεῖσα ἐργασία ἀπεσκοπή κυρίως εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς βιβλιοθήκης συγγραμμάτων καὶ περιοδικῶν, ὡς καὶ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ταξινομήσεως καὶ τοποθετήσεως τῶν τελευταίων ἀποκτηθέντων νέων τοιούτων.

Δυστυχῶς, ἡ δυσχερὴς οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς ἐνώσεως δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἀγορὰν μιᾶς ἀκόμη τριφύλλου βιβλιοθήκης, ὡς προεβλέπετο, διότι μέρος βιβλίων, περιοδικῶν καὶ δελτίων ἐξακολουθεῖ νὰ εὐρίσκεται ἀτακτοποιητόν, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἐκτύπων πληρῶς καταλόγου τῶν βιβλίων. Πάντως ἡ ἐπιτροπὴ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται καὶ ἐλπίζει, ὅτι θὰ εὐρεθῆ κάποτε εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ὀλοκληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς.

Ἐν συνεχείᾳ δὲ κ. Πρόεδρος ἀναφέρεται εἰς τὴν κακὴν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς ἐνώσεως, τὸν ἑορτασμόν τῆς 30-ετηρίδος καὶ τὴν κατάρτισιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Β'. Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου.

Ἀκολουθῶν λέγει :

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τομέως προσπάθεια τοῦ

διοικητικοῦ συμβουλίου νομιζομεν ὅτι ἐστῆθη ὑπὸ ἐπιτυχίας. Αἱ γινόμεναι διαλέξεις ἐκάλυψαν τὸ προβλεφθέν χρονικὸν διάστημα καὶ δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν τοὺς κ. κ. ὁμιλητὰς οἵτινες προθύμως κατέβαλον ἀρκετοὺς κόπους διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ πρακτικὴν ἐνημέρωσιν τῶν συναδέλφων ἐπὶ λίαν ἐνδιαφερόντων θεμάτων. Ἄλλωστε τὸ γεγονός ὅτι εἰς κάθε διάλεξιν τὸ ἀμφιθέατρον ἦτο πλήρως μαρτυρεῖ τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὸν ὅποιον οἱ Χημικοὶ περιέβαλλον τὴν προσπάθειαν τῆς Ἐνώσεως.

Ἡ εἰς Γερμανίαν ἐκδρομὴ ἔδωκεν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς συμμετασχόντας συναδέλφους νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἐπιστήμονας ἄλλων χωρῶν καὶ νὰ ἐνημερωθοῦν ἐπὶ τῶν ἐξελίξεων τῆς ἐπιστήμης μας.

Τέλος τὸ Διοικ. Συμβούλιον εὐρίσκεται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν συνέλευσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου καὶ μέχρι τῆς ἀνοίξεως θὰ γίνῃ σειρά μαθημάτων ὑπὸ μορφὴν διαλέξεων διὰ τὸν κατατοπισμὸν τῶν νεωτέρων κυρίως ἐκ τῶν συναδέλφων εἰς τὴν Κλωστοῦφαντουργίαν καὶ τὴν Βαφικὴν. Οἱ ὁμιληταὶ εὐρέθησαν καὶ ἐξησφαλίθη ἐκτὸς τοῦ θεωρητικοῦ μέρους καὶ ἡ πρακτικὴ ἐνημέρωσις καὶ ἐξάσκησις διὰ ἐπισκέψεων εἰς ἐργοστάσια κλπ.

Προσπάθεια τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἶναι ἡ επέκτασις τῶν μαθημάτων τούτων καὶ εἰς ἄλλους κλάδους τῆς βιομηχανίας, ὡς ἡ Βυρσοδεψία κλπ.

Ἐν κατακλείδι ὅτι ἐξαρτάται ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ Δ. Σ. νομιζομεν ὅτι ἐπιτεύχθη.

Ἀρχομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς λογοδοσίας λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. **Βεργόπουλος** ὅστις ὁμιλῶν διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ οἰνολογικοῦ ζητήματος ἐπιμένει ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῆς καταθέσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ οἰνολογικῶν ἐργαστηρίων καὶ παραπονεταί, διότι, ἐνῶ ὁ κ. Πρόεδρος εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὴν προηγουμένην συνέλευσιν νὰ θέσῃ τοῦτο ὑπ' ὄψιν, εἰς τὴν παρούσαν συνέλευσιν δὲν ἀνεφέρθη κατὰ τὴν γενομένην ἔκθεσιν τῶν περαγμένων. Ἐν συνεχείᾳ καταγγέλλει 1) ὅτι μὴ ἐπιστήμονες ἐξασκοῦν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ οἰνολόγου ἐφοδιασμένοι ἀπλῶς δι' ἀδείας οἰνολόγου ὄντες ἀπόφοιτοι τεχνικῶν οἰνολογικῶν σχολῶν ἐξωτερικοῦ, 2) τὴν συμπεριφορὰν ὠριμένων παλαιῶν Χημικῶν οἰνολόγων ἔναντι τῶν νεωτέρων συναδέλφων οἵτινες δι' ἀνταγωνιστικοὺς λόγους εἰς τὴν παρελθούσαν οἰνολογικὴν περίοδον κατεβίβασαν τὴν τιμὴν διορθώσεως τοῦ λεύκου εἰς τὸ ἥμισυ 3) ὅτι ἐπεχείρησαν κρυφίως ἐπιψήφισιν νομοσχεδίου πρὸς κατοχύρωσιν τῶν συμφερόντων τῶν καὶ τοῦτο διότι θεωρεῖ τὴν θέσιν τῶν οἰνολόγων προνομιοῦχον καθ' ὅσον ἐνῶ ὅλοι οἱ συνάδελφοι ἐργάζονται καθ' ὅλον τὸ ἔτος 8 ὥρας ἡμερησίως οἱ οἰνολόγοι ἢ ἐργάζονται 2 μόνον μῆνας καὶ ἀπολαμβάνουν δι' ὅλον τὸ ἔτος ἢ κατὰ τοὺς ὑπολοίπους μῆνας διατηροῦν καὶ ἄλλην ἐργασίαν, ἐπομένως δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ ζητοῦν τὴν καταχύρωσιν τῶν. Περαιῶν παρακαλεῖ τὸν κ. Πρόεδρον ὅπως καταθέσῃ τὸ προαναφερθὲν νομοσχέδιον καὶ ζητῆ ὅπως διεξαχθῆ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν οἰνολόγων συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ καταστατικοῦ.

Ὁ κ. **Τσιρώνης** λέγει ὅτι δὲν κατετέθη τοιοῦτον νομοσχέδιον περὶ οἰνολόγων. Τὸ Δ. Συμβούλιον φροντίζει ἤδη διὰ τὸν Γενικὸν νόμον περὶ χημικῶν. Οὔτε ἦτο δυνατόν ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Συνελεύσεως νὰ προβῆ εἰς τοιαύτας ἐνεργείας.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ἐρωτᾷ τὸν ὁμιλητὴν ἐὰν κατήγγειλεν ἢ ὄχι τοὺς οἰνολόγους οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν ἀδειαν.

Ὁ κ. **Βεργόπουλος** διευκρινίζει ὅτι ἔχουν ἀδειαν, ἀλλὰ προέρχονται ἀπὸ πρακτικὰς σχολὰς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ κ. **Γαλανός** (Πρόεδρος Ε.Ε.Χ.) ἐρωτᾷ τὴν συνέλευσιν ἐὰν ἐγκρίνη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ οἰνολογικοῦ διὰ νὰ προηγηθῆ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων. Μὴ γενομένης δεκτικῆς τῆς προτάσεως ὑπὸ τῆς συνελεύσεως, ἀνέρχεται εἰς τὸ βῆμα ὁ κ. **Αρβανίτης**, ὅστις, θέλων νὰ ἀνασκευάσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. **Βεργοπούλου** λεχθέντα, λέγει ὅτι κατὰ τὴν

επιψήφισαν του Ν. 3501/26 έπολεμήθησαν αί χαριστικά διατάξεις, οΐτινες επέτρεπον την άπόκτηση άδειας και εις μη έπιστήμονας, πλην όμως δέν κατωρθώθη τοϋτο. Άπό τó 1926 μέχρι σήμεραν όλοι οί οινολόγοι είναι Χημικοί ή Γεωπόνοι έπιστήμονες· σήμεραν δέ μόνον 8-10 είναι οί προερχόμενοι άπό πρακτικάς σχολάς, έκ του έξωτερικού δέ μόνον δύο. Όσον άφορά την έξάσκησην του έπαγγέλματος υπό των Γεωπόνων δέν δύναται νά γίνει τίποτε, διότι έχουν τó δικαίωμα υπό του Νόμου. Η κατοχύρωσις του έπαγγέλματος δέν νά γίνει, διότι τοϋτο είναι άσύδοτον. Πρός τοϋτο συνετάχθη σχέδιον, ύποβληθέν εις την "Ενωσιν, όσον άφορά την διάταξιν την περιλαμβανομένην εις τó Νομοσχέδιον περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Χημικών νομοθεσίας κχι ή έρηνεία ταύτης διά την πολυθεσίαν δέν άφορά μόνον τούς οινολόγους, άλλα γενικώς τούς Χημικούς πολυθεσίτας. Ο κ. **Ρεγγούτας** παρεμβαίνων λέγει ότι ο κ. Πρόεδρος ειχεν ειπει ότι κατετέθη τó νομοσχέδιον και παρακαλεί νά ένημερωσιν την συνέλευσιν περί τούτου. Συνεχίζων ο κ. **Αρβανίτης** διαμαρτύρεται διά τó λεχθέν ότι θησαυρίζουν και λέγει ότι οί οινολόγοι έπιτρέπουν νά εργάζωνται όσοι και όπου θέλουν, άλλα καταγγέλλει τόν συνάδελφον κ. **Βεργόπουλον** διότι κακώς έδημιούργησεν ζήτημα καθ' όσον ό ίδιος έκασεν την αξιόμισπτον πράξιν νά αναρτήσιν την ταμπέλαν του οινολόγου έν κηροπλασείω με τó όνομά του κατόπιν του όνόματος του κηροπλάστου έν ώ ειχε και εις άλλην θέσιν. Περιών αναφέρει ότι ούδεις Χημικός οινολόγος κατεβίβασε εις τó ήμισυ τó τιμολόγιον διορθώσεως του γλεύκου.

Ο κ. **Βασιλειάδης Αίν.** αναφέρει εν άρχη εις την διεθνή βιβλιογραφίαν διά τόν τρόπον προσδιορισμού του SO₂ εις τόν οίνον.

Εν συνεχείω λέγει ότι τά 70% των Χημικών των συμμετασχόντων εις τόν διενεργηθέντα διαγωνισμόν διά την άπόκτηση της άδειας έξασκήσεως του έπαγγέλματος του οινολόγου άπερρίφθησαν κατά την πρακτικήν έξέτασιν λόγω της κακής κατασκευής του δείγματος υπό τών έπιφορισθέντων πρός τοϋτο μελών της Έπιτροπής. Αναφέρει περαιτέρω ότι και άν άκόμη γίνει δεκτή ή υπό των κατασκευαστών των δειγμάτων άναφερομένη περιεκτικότητα αύτη είναι όσον μικρά, ώστε τά σφάλματα άναγνώσεως της προχοΐδος και παρατηρήσεως της άλλιας χρώματος του δεικτου (0,1 κ. έκ. διαλύμ. J₂ N/50) νά άνέρχονται εις 50%. Ζητεί τέλος την άκύρωσιν των έξετάσεων και επανάληψιν αυτών ώστε νά δυνηθούν οί άδικηθέντες συνάδελφοι νά εργασθούν κατά τó τρέχον έτος.

Ο κ. **Μαυρειδόπουλος** σχολιάζει έν πρώτοις την παρεμβολήν του θέματος των οινολόγων γενομένη ως λέγει παρατύπως, διότι κατά τόν κανονισμόν, θέμα μη άναγεγραμμένον εις ήμερησίαν διάταξιν, έπειτα εις την συζητήσιν και μάστιχα κατόπιν ύποβολής σχετικής έγγραφου δηλώσεως. Τοϋτο τονίζει διότι ένδιαφέρεται διά τó οινολογικόν θέμα προσωπικώς έπιφυλασσόμενος νά μετασχη τής συζητήσεως.

Διακόπτων ό καθηγητής κ. Γαλανός λέγει ότι τó οινολογικόν δέν άνεφέρθη διότι μόλις χθές άνέκυψεν τó ζήτημα τοϋτο και δέν έχη καμμίαν αντίρρησιν νά συζητηθί τó θέμα.

Συνεχίζων ο κ. **Μαυρειδόπουλος** και άναφερόμενος εις την έκθεσιν των πεπραγμένων του Δ.Σ. λέγει ότι εις παλαιότεραν Γ. Συνέλευσιν και ότε διετήρει οινολογικόν εργαστήριον έζήτησε νά μήν έπιτρέπεται ή διατήρησις εργαστηρίου εις χημικόν έχοντα θέσιν μισθωτοϋ ύπέυθυνον και άντιστρόφως. Η πρότασις του αύτη ειχεν καταψηφισθί με συντριπτικήν πλειοψηφίαν. Σήμεραν, ότε άντεστράφησαν οί όροι, έχει την γνώμην ότι ό ύπό μελέτην νόμος προσκρούει εις την έννοιαν της έλευθερίας της εργασίας και ως έκ τούτου νομίζει ότι δέν θά κυρωθί υπό του συμβουλίου της έπικρατείας. Άλλωστε δέν είναι νοητόν νά άποκλείεται τó δικαίωμα εις ένα χημικόν νά διαθέτη τόν περισευόντα χρόνον του πρός βελτίωσιν των οικονομικών του.

Διά την εΐσπραξιν των καθυστερουμένων συνδρομών πιστεύει ότι ύπάρχει τρόπος νά γίνει και προτεινι την καθιέρωσιν διαφορετικής συνδρομής διά τούς άνεργους χημικούς, διά μετρίως άμοιβομένους και διά τούς καλώς άμοιβομένους.

Έκφράζει την ικανοποίησιν του διά την κατάρτησιν του καταλόγου των βιβλίων της βιβλιοθήκης και ύποδεικνύει την δημοσίευσιν του εις τά Χημικά Χρονικά τμηματικώς ή εις ιδιαίτερον τεύχος.

Επίσης συνιστά την δημοσίευσιν των κυριωτέρων άν μη όλων των γενομένων όμιλιών. Εν συνεχείω συγχαίρει τó Δ.Σ. και ιδιαίτέρως τόν σχόντα την πρωτοβουλίαν διά την έναρξιν των φροντιστηρίων κλωστοϋφαντουργίας την όποιαν θεωρεί έναν των σπουδαιότερων κλάδων της Έλλην. Βιομηχανίας.

Τέλος συγχαίρει τó Δ.Σ. διά τās καταβαλλομένας προσπάθειας και εύχεται όπως εις την προσεχή Γ. Σ. μάς άνακονωθούν έξ ΐσου εύχάριστα άποτελέσματα έπι των ενεργειών του.

Μπακώλας Σ. Θέλων νά χαρακτηρίσιν την άποτυχίαν των έξετάσεων, τονίζει ότι οί πραγματικοί σκοποί των κ. κ. οινολόγων είναι νά δημιουργήσουν ένα συντεχνιακόν κλειόν με άπώτερον σκοπόν την μη είσοδον νέων συναδέλφων εις τόν σύλλογον των οινολόγων, πρός τούτους κάμνει Ιστορικήν άναδρομήν εις προηγουμένας συνελεύσεις και αναφέρει εις τά λεχθέντα υπό του κ. **Καλλιέρου** εις την συνέλευσιν του Ιουλίου 1951 ότι «ή μη τυποποίησις των Έλληνικών οίνων όφείλεται εις τó γεγονός ότι οί Χημικοί δέν ειδικεύονται ως οινολόγοι» και έρωτά την Συνέλευσιν πώς είναι δυνατόν νά τυποποιηθούν οί οίνοι, όταν οϋτοι εύρίσκονται μακράν του εργαστηρίου. Ο κ. **Αρβανίτης** επεμβαίνων διαμαρτύρεται, διότι ό όμιλητής αναφέρει εις άπόντα συνάδελφον και διότι τά άναφερόμενα είναι άνακριβή. Ο κ. **Μπακώλας** έπικαλείται την μνήμην των παρόντων συναδέλφων διά τά λεγόμενά του. Έγερθείς ό κ. **Παναγόπουλος Κ.** λέγει άπό της θέσεώς του, ότι τά λεχθέντα υπό του κ. **Μπακώλα** είναι άκριβή. Εν συνεχείω ό όμιλητής αναφέρει εις τó ύπόμνημα, τó όποιον ύπεβλήθη την προηγουμένην της Συνελεύσεως του Φεβρουαρίου 1952 και εις παράκλησιν του όπως άνακονωθί τó περιεχόμενον του ύπομνήματος εις την Συνέλευσιν ό κ. Πρόεδρος άπήντησεν ότι δέν έπρόλαβε νά τó μελετήσιν άπορεί διατί δέν έγινε μεία του ύπομνήματος αυτου εις την σημερινήν Συνέλευσιν και συνεχίζων λέγει ότι όλα αυτά έν συνδυασμώ με τά άποτελέσματα των τελευταίων έξετάσεων ως και ό τρόπος με τόν όποιον έπραγματοποιήσαν αυται, ως άνεφερον με όρθολογιστικήν έπιστημονικήν σκέψιν ό συνάδελφος κ. **Βασιλειάδης**, δικαιούν ότι σκοπίμως διενεργήθησαν οϋτω αί έξετάσεις πρός άποκλεισμόν των συναδέλφων και πρός έξυπηρέτησιν οϋτω των κ. κ. οινολόγων παρασκηνακώς. Εις παρατήρησιν του κ. Προέδρου έν τó «σκοπίμως» άφορά όλην την έπιτροπήν, άπήντησεν ότι αναφέρεται εις εκείνους που προετίμησαν τά δείγματα, τά όποια έδόθησαν έν συνεχείω εις τούς έξεταζόμενους. Διά την πολυθεσίαν ύποστηρίζει ότι πρέπει νά καταργηθί, τó μέτρον όμως δέν πρέπει νά έπεκταθί και εις τά οινολογικά εργαστήρια, διότι δέν καταλαβαίνει διατί ένας Χημικός έμποροϋπάλληλος δέν δύναται νά είναι και οινολόγος. Ο κ. **Μ. Βασιλειάδης** έρωτά εάν έγένετο μομφή διά την έπιτροπήν έξετάσεως των οινολόγων, ό όμιλητής διευκρινίζει και πάλιν ότι άνεφέρετο μόνον εις τούς παρασκευάσαντας τó διαλύματα.

Σταματιάδης. Οί όμιληταί άσχολούνται κατ' επανάληψιν με τó ζήτημα των έξετάσεων του οινολόγου μη περιλαμβανόμενον έν τή ήμερησίω διάτάξει, έξ άφορμής δέ προσωπικών έκαστος ζητημάτων έπιτίθεται και κατά συνάδελφον πιθανώς άπόντων, γινόμενος κακόν μόνον πρόξενος.

Λεονταρίτης Παν. Άναφερόμενος εις παρατηρήσεις προλαλησάντων διά την διά του Ν. 3501 παρεϊσφρησιν εις τó έπάγγελμα του οινολόγου και μη έπιστημόνων, έκθέτει τās σκέψεις, αΐτινες έπεκράτησαν κατά την

πρώτην κίνησην, εις ἣν μετείχε καὶ ὁ ἴδιος, διὰ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγένοντο δεκτοὶ καὶ Χημικοὶ μὴ προερχόμενοι ἐξ ἀνωτάτων σχολῶν, καθὼς καὶ τοὺς λόγους δι' οὓς δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀποφευχθῆ ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ οἰνολόγου ὑπὸ τῶν ἐξασκούντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. 3501.

Ἐπὶ ἀπόψεως προλαλήσαντος, ὅτι διὰ τὴν τυποποίησιν τῶν οἴνων δέον τὰ οἰνολογικὰ ἐργαστήρια νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὰ χωρία ἔνθα καὶ αἱ ἀμπελοί, λέγει ὅτι ὑπάρχουν Νόμοι, Διατάγματα καὶ Ὑπουργικαὶ ἀφάσεις, δι' ὧν καθορίζονται αἱ χαρακτηριστικαὶ ἰδιότητες καὶ αἱ ὀνομασίαι τῶν τυπικῶν οἴνων καὶ ἀναφέρει τὴν γνώμην ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐντὸς τῶν χωρίων ἐγκατάστασις τῶν οἰνολογικῶν ἐργαστηρίων διὰ νὰ δύνανται ταῦτα νὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν τυποποίησιν τῶν οἴνων. Ἐπὶ τοῦ δημιουργηθέντος ζητήματος τῆς τελευταίας δοκιμασίας διὰ τὴν ἄδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος οἰνολόγου, καὶ ἐπὶ διατυπωθείσης μομφῆς κατὰ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι διὰ λόγους σκοπιμότητος ἔφερε ἀποτυχόντας τοὺς πλείονας τῶν ὑποψηφίων, δὲν δέχεται τοῦτο καὶ ὑποστηρίζει, ὅτι ἐάν ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἐνήργει μὲ ὀλίγην αὐστηρότητα τὴν δοκιμασίαν ὀρίζουσα θέματα ἐκ τῶν ὁπωσδήποτε δυσκόλων τοιούτων (ἀσθένεια οἴνων), κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἴσως ἐλάχιστοι θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιτύχωσι. Ἐπὶ τῆς διατυπωθείσης ἀπόψεως, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων ὀγκομετρηθὲν δείγμα περιεχόμενον ἐλευθέρον θειῶδες ὀξύ ἦτο ὀλιγώτερον τοῦ ὑπολογισθέντος τοιούτου ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ δειγματος τοῦ οἴνου λόγω τῆς ἀπωλείας ἢ ὀξειδώσεως τοῦ θειώδους μεχρι τῆς παρασκευῆς τοῦ τελικοῦ δειγματος, λέγει ὅτι δὲν γνωρίζει πῶς ἐγένετο ἡ ἐτοιμασία καὶ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ θειώδους τῶν δειγμάτων ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀλλὰ καὶ ἂν ἐγένετο ὡς ἀνεφερε προλαλήσας συναδέλφους φρονεῖ, ὅτι ἡ ἐπὶ ἕλαττον διαφορὰ τοῦ θειώδους δὲν εἶναι ὑπολογισμὸς καὶ ἀναφέρει ἐνδεικτικῶς, ὅτι μεταξὺ θεωρίας καὶ πράξεως ὑπάρχει μεγίστη διαφορὰ. Ὁ ἴδιος ἐργαζόμενος παλαιότερον ἐν οἰνοποιητικῇ βιομηχανίᾳ καὶ ἐκτελὼν προσδιορισμοὺς θειώδους εἰς οἴνους λαμβάνων τὰ δειγματα ἐκ δεξαμενῆς εὕρισκε πάντοτε τὰ ἴδια ἀποτελέσματα καὶ ὅταν ἀκόμη ἔθυσεν εἰς λειτουργίαν ἐπὶ τῆς δεξαμενῆς ἀεραντλίαν ἥτις ἐργάζετο καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Σχετικῶς μὲ τὴν συζήτησιν διὰ τὴν πολυθεσίαν λέγει ὅτι τὸ 1936, εἶχεν εἰσηγηθῆ εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς Ἐνώσεως τὴν λήψιν ἀποφάσεως διὰ τὴν ὑφ' ἐκάστου Χημικοῦ κάλυψιν μόνον μιᾶς Χημικῆς ἐργασίας, ἀλλὰ ἡ πρότασις τοῦ δὲν ἐγένετο δεκτὴ. Χαίρει δέ, διότι ἦδη ἡ παλαιὰ πρότασις τοῦ, ὑπὸ μεταγενεστέρου βεβαίως εἰσηγητοῦ, ἐγένετο καὶ ἀποφίσις τῆς Ἐνώσεως καὶ ἔχει τεθῆ εἰς τὸ σχετικὸν Νομοσχέδιον.

Τέλος χαίρει μὲν διὰ τὴν ὑπὸ τῶν νέων συναδέλφων ἐκδηλουμένην ζωηρότητα ἀλλὰ συνιστᾷ ὅπως ἡ ζωηρότης αὕτη μὴ ἐκφεύγῃ τῶν ὁρίων τῶν ἐπιτρεπομένων εἰς τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπιστήμονος.

Καστρίτσιος : Ἐκφράζει τὴν κατάπληξιν τοῦ, διότι ὁ κ. Πρόεδρος υἱοθέτησεν τὸ νομοσχέδιον περὶ μιᾶς ἀπασχολήσεως τῶν Χημικῶν ἐνῶ εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα, ὅπως Ἱατρῶν, Μηχανικῶν κλπ. ἐπιτρέπεται νὰ ἐργάζωνται εἰς δύο ἢ καὶ περισσοτέρας θέσεις, ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει, ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς πολυθεσίας δὲν εἶναι νέον τι καθ' ὅσον ὁ ἴδιος ἐδιώχθη πρό τριετίας, διότι ἐκάλυπτε δύο Χημικὰς θέσεις.

Κλ. Βοῦρβουλης : Ἐξετάζει τὸ ζήτημα τῆς πολυθεσίας ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν μικροβιολόγων Χημικῶν καὶ λέγει ὅτι δὲν ἠμπορεῖ καὶ δὲν πρέπει νὰ πλῆξῃ τοὺς φυτοζωόντας βιολόγους καθ' ὅσον αἱ ἀπολαυαὶ τῶν εἶναι πολὺ μικραὶ. Διὰ τὸ μικροβιολογικὸν καθαρῶς ζήτημα λέγει ὅτι δὲν ἀνεφέρθη τίποτα ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑποσχεθῆ ὅτι 1) θὰ κατοχυρῶντο οἱ ὑπάρχοντες μικροβιολόγοι 2) θὰ ἐπιτυγχάνετο ἡ ἰσοτιμία μετὰ τῶν ἱατρῶν καὶ 3) θὰ ὑπῆρχον εἰς τὰ μικροβιολογικὰ ἐργαστήρια ὡς ὑπεύθυνοι ἀνά

εἰς Χημικὸς καὶ Ἱατρὸς ἐπ' αὐτῶν ὁμοῦ οὐδὲν ἐγένεν, συνεχίζων ἀναφέρει ὅτι παλαιότερον ὑπῆρχεν νόμος ὁ ὁποῖος ἐπέτρεπε ὀρισμένας ἀναλύσεις εἰς Χημικοὺς ἀλλὰ σήμερον ἐξέλιπεν καὶ αὐτὸ (ἀναγιγνώσκει Φ.Ε.Κ.). Καταλήγων ζητεῖ ἀπὸ τὴν Ἐνώσιν τὴν κατοχύρωσιν τῆς μικρᾶς ομάδος τῶν βιολόγων καὶ τὴν εὑρεσιν τρόπου διὰ τὴν εἴσοδον καὶ νέων συναδέλφων εἰς τὸν κλάδον ἐπειδὴ τὰ 90% τουλάχιστον τῶν μικροβιολογικῶν ἀναλύσεων εἶναι Χημ. ἐργασία.

Γεωργακόπουλος : Λέγει ὅτι πάντοτε ἀπέφυγε νὰ ἔλθῃ εἰς ἀνοικτὴν συζήτησιν διὰ τὰ ζητήματα τοῦ Νόμου καὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν οἰνολόγων λόγω τῆς ἰδιότητος τοῦ. Ἐπειδὴ ὁμοῦ οἱ νέοι δὲν ξέρουν τίποτα ἢ ξέρουν πολὺ ὀλίγα καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Βασιλειάδης ἀνεπίτευξε ἐπιστημονικῶς τὸ ζήτημα τῆς ἀναλύσεως ἀναγκάζεται νὰ φέρῃ εἰς δημοσιότητα ὀρισμένα πράγματα. Κατ' ἀρχὴν ἡ ἐπιτροπὴ ἠθέλησε νὰ φέρῃ εἰς κάποιαν σοβαρότητα τὸ ζήτημα τῆς οἰνολογίας, διότι μὲ τὴν γνώμην πέντε πραγμάτων δὲν δύναται νὰ γίνῃ κανεὶς οἰνολόγος, ἄλλωστε εἶναι τόσο ἐλλειπῆς ἢ κατάρτησις διὰ τῆς διδασκαλίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὥστε νὰ μὴ προσκτῆται ἡ ἱκανότης τῆς παρασκευῆς ἔστω καὶ ρετσίνας. Διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιτυχίας λέγει ὅτι ἀνήλθεν εἰς 50%, συνεχίζων διατείνεται ὅτι οὐδεμίαν ἀνάμιξιν εἶχεν εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ δειγματος ἀλλ' ὅτι ἐζήτησε νὰ ἐλεγχθῆ μὲ μικροπροχοῖδα ἢ περιεκτικότης εἰς θειῶδες ὀξύ κατὰ τὸν ἔλεγχον δὲ εὐρέθη ὅτι ἡ περιεκτικότης ἦτο ἡ ἴδια μὲ ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἶχε προσδιορίσῃ ὁ κ. Πολυμενάκος. Ἐν συνεχείᾳ ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι τὰ ἀποτελέσματα ἔπρεπε νὰ εἶναι μεγαλύτερα καὶ ὄχι μικρότερα καὶ διὰ τὴν ἀπόρριψιν ἀφέθη περιθώριον 25% καταλήγων λέγει ὅτι ἐντρέπετο ἐὰν εἶχε κάνει λάθος 25% καὶ ἤρχετο παραπονούμενος.

Παναγόπουλος Κ. Κατ' ἀρχὴν, λέγει, οἱ προλαλήσαντες διεχώρισαν τοὺς συναδέλφους παλαιοὺς καὶ νέους ἐνῶ πρόκειται περὶ συναδέλφων ἐχόντων ἢ ὄχι τὰ μέσα πρὸς τὸ ζῆν. Ἐξετάζων τὸ θέμα τῶν μικροβιολόγων διατείνεται ὅτι πρέπει νὰ λεγόμεθα Χημικοὶ βιολόγοι καὶ ὄχι μικροβιολόγοι καὶ τοῦτο διότι ἀφ' ἐνός μὲν εἶναι τὸ ὀρθότερον ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν θὰ πρέπει νὰ ἔλθουμε εἰς σύγκρουσιν μὲ τοὺς ὀργανωμένους Ἱατροὺς. Συνεχίζων διαβλέπει δυνατότητα ἀπασχολήσεως πολλῶν συναδέλφων εἰς τὸν κλάδον τοῦ ὁποῖου ἀναβιβάζει εἰς 400, ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὰς ἐνεργείας τοῦ Δ.Σ. προτείνει ὅπως πρῶτον συμφωνήσουν οἱ βιολόγοι ἐπὶ τοῦ τι ἀκριβῶς ζητοῦν καὶ κατόπιν νὰ ὑποβάλουν ἔκθεσιν τῶν αἰτημάτων τῶν εἰς τὸ Δ.Σ. τὸ ὁποῖον θὰ ἐνεργήσῃ βάσει τῆς ἐκθέσεως ταύτης. Καταλήγων ἐκφράζει τὴν λύπην του διὰ τὸν κ. **Γεωργακόπουλον** ὁ ὁποῖος ἐδέχθη νὰ γίνῃ κριτὴς Καθηγητῶν Πανεπιστημίου καὶ ἀποφάνεται ὅτι προσπάθεια τῆς Ἐνώσεως πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἄρσις τοῦ ἐλέγχου ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι καθόλου τιμητικὸς διὰ τοὺς Ἑλληνας Χημικοὺς.

Δημητρίου. Λέγει ὅτι λαμβάνει τὸν λόγον διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν Συνέλευσιν νὰ σχηματίσῃ σαφεστέρην γνώμην διὰ τὰ ὑπὸ συζήτησιν θέματα· οὕτω τὸ οἰνολογικὸν εἶνε ἓνα θέμα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὸν Χημικὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ 1924· τότε, καθὼς ἢ κακῶς, ὅταν ἤρχισεν ὑφισταμένη ἡ κατοχύρωσις, ἔπρεπε νὰ περιληφθοῦν καὶ οἱ τότε ἐξασκούντες τὸ ἐπάγγελμα ἔστω καὶ μὴ Χημικοί. Διὰ τὸ ποῖος ἔχει σήμερον τὸ δικαίωμα τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, δὲν ὑπάρχει διαφωνία· ὅλοι θέλομεν τὴν κατάργησιν τῆς ἐξετάσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν νὰ μὴ περιληφθοῦν καὶ οἱ Γεωπόνοι καὶ ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι αἱ ἐξετάσεις πρέπει νὰ γίνωνται μόνον καὶ μόνον πρὸς κατοχύρωσιν τῶν Χημικῶν. Διὰ τὸ ζήτημα τῆς πολυθεσίας λέγει ὅτι τὸ σχέδιον ἔχει συνταχθῆ πρό πολλοῦ, τὸ οὐσιωδέστερον σημεῖον τοῦ ὁποῖου εἶναι ἀκριβῶς ἢ διάταξις τῆς ἀπασχολήσεως εἰς μίαν μόνον θέσιν τῶν Χημικῶν καὶ κηρύσσεται κατὰ τῆς πολυθεσίας. Ἀναφερόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐμπορίας τοῦ τίτλου, ζητεῖ νὰ σταματήσῃ αὕτη, διότι δὲν εἶναι καθόλου κολακευτικὴ διὰ τὸν κλάδον, ἀλλὰ πολὺ λυπηρὰ. Ὅσον ἀφο-

ρὰ τὴν ἐν κρυπτῷ ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τῶν οἰνολόγων, λέγει ὅτι εἶναι βέβαιος ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν δύναται νὰ γίνῃ καὶ πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸ σημερινὸν Δ. Σ. Τέλος, ὁμιλῶν διὰ τὸ ζήτημα τῶν βιολόγων Χημικῶν, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ πολὺ σοβαρὸν, συμφωνεῖ μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. **Παναγοπούλου** λεχθέντα, δηλ. περὶ συντάξεως σχεδίου ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ὑποβολῆς τούτου εἰς τὸ Δ. Σ., ἵνα τοῦτο χειρισθῇ τὸ θέμα βάσει τῶν ἐκτεθειμένων εἰς τὸ σχέδιον. Καταλήγων λέγει ὅτι τοὺς νέους τοὺς συνέχει τὸ πρόβλημα τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀποκαταστάσεως, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ αἰτία προσκομμάτων διὰ τὴν καλλιτέραν μὲρῶσιν γνωμῶν.

Μακρῆς Κ. Θαυμάζει τοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ καλύπτουν πλείονας τῆς μιᾶς θέσεως καὶ ἐκφράζει τὴν γνώμη, ὅτι οὗτοι δὲν ἀγαποῦν τὴν ἐργασίαν των. Τὴν τάσιν τὴν ὅποιαν ἔχουν οἱ νέοι νὰ ἀσχολοῦνται εἰς πλείονας τῆς μιᾶς ἐργασίας θεωρεῖ ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ παραδείγματος ποὺ δίδουν ὀρισμένα ἐργαστήρια ἀνωτάτων πνευματικῶν ἰδρυμάτων, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν ἀναλύσεις χωρὶς νὰ πληρῶνουν φόρον καὶ νὰ ἔχουν ἀλλα ἔξοδα, ἐνῶ οἱ διατηροῦντες ἐργαστήρια εἶναι ὑποχρεωμένοι εἰς βαρεῖαν φορολογία καὶ δὲν δύναται νὰ εἰσάγουν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὄργανα, διότι εἶναι μέγιστος ὁ δασμὸς καὶ λέγει ὅτι πιθανῶς νὰ ὑπάρχῃ σκέψις ομάδος ἀνθρώπων ποὺ προσπαθεῖ νὰ μονοπωλήσῃ δεσμεύοντας τὰ ὄργανα. Ἐν συνεχείᾳ λέγει ὅτι ὁ ἀθέμιτος συναγωνισμὸς, ἡ φορολογία κλπ. δημιουργοῦν δυσχερείας εἰς τὰ ἐργαστήρια καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὴν Ἐνωσὶν νὰ φροντίσῃ διὰ τὸ ζήτημα, καθ' ὅσον πολλοὶ συνάδελφοι δύναται νὰ εὔρουν διέξοδον εἰς ἐργαστηριακὰς ἀσχολίας. Γέλος ἀναφέρεται εἰς τὸ ζήτημα τῶν βιολόγων καὶ παρατηρεῖ, ὅτι ἡ Ε. Ε. Χ. προσπαθεῖ νὰ ἐξεύρῃ νέαν λύσιν ἀγνοήσασα τὴν προϋπάρχουσαν ἐργασίαν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ τὴν ὅποιαν εἶχον ἐπικροτήσῃ ἅπαντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι (Πανελλήνιος Ἰατρικὸς σὺλλογος, Τεχν. Ἐπιμελητ., Ε. Ε. Χ. κλπ.).

Ὁ κ. **Δημητρίου** παρατηρεῖ, ὅτι ἔγιναν ὄλαι αἱ ἐνέργειαι ὑπὸ τῆς Ε. Ε. Χ. διὰ τὴν ἀπύση ἢ ταλαιπωρία τῶν Χημικῶν ἀπὸ τοὺς Ἰατρούς. Ὁ κ. **Μακρῆς** λέγει, ἠδίκησε ἑαυτὸν εἰπών, ὅτι ἡ προϋπάρχουσα ἐργασία ἠγνοήθη, διότι βάσει αὐτῆς ἐγένοντο ὄλαι αἱ ἐνέργειαι ὑπὸ τῆς Ε. Ε. Χ.

Πάσης Βλάσιος: Λέγει ὅτι παρακολουθεῖ πάσας τὰς Γεν. Συνελεύσεις. Εἰς ὅλας ἀνακινεῖται τὸ ζήτημα τῶν Χημικῶν οἰνολόγων καὶ πρέπει τέλος τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ λυθῇ καὶ ἐξευρεθῇ τρόπος προστασίας τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου. Ἀναγνώριζει εἰς τοὺς νέους Συναδέλφους τὴν ὀρυμητικότητά των καὶ τὴν ἔφεσίν των, ὅπως τὸ ταχύτερον εἰσέλθωσιν εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν στίβον. Μεγάλῃ δὲ ἐπιθυμίᾳ καὶ τῶν παλαιῶν Χημικῶν οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν καὶ αὐτοὶ πρὸ μεγαλύτερων ἀντιξοοτήτων εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς σταδιοδρομίας των, εἶναι νὰ βοηθήσῃ τοὺς νέους συναδέλφους. Εἶναι τελείως λοιπὸν ἀπαράδεκτον, ὅτι οἱ παλαιοὶ Χημικοὶ συναμοτοῦν καὶ ἀνιστρατεύωνται τοὺς νέους ὡς ἐλέχθη, ἀλλὰ τούναντίον προσπαθοῦν νὰ τοὺς βοηθήσῃ ὥστε οἱ νέοι ν' ἀνέλθωσιν εἰς ὕψηλότερα ἐπίπεδα τῶν παλαιῶν. Ἐχουν ὁμως οἱ νέοι συνάδελφοι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως τὰ πολύτιμα διδάγματα τῆς πείρας τῶν παλαιῶν σέβωνται καὶ καταλλήλως ἐκμεταλευθῶσι ταῦτα πρὸς ἴδιόν των συμφέρον.

Ρεγγούτας: Ἀναφερόμενος εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ. Σ. λέγει, ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ θέσῃ τὸ νομοσχέδιον τῶν οἰνολόγων ὑπ' ὄψιν τῆς συνελεύσεως ἀλλὰ δὲν τὸ ἔπραξεν. Ὑπάρχουν πληροφορία, ὅτι οἱ οἰνολογοὶ ἀπέσυρον τοῦτο καὶ τὸ ὑπέβαλον ὡς σχέδιον νόμου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ἀρβανίτης: Οὐδὲν σχέδιον νόμου ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας παρὰ τῆς Ἐνώσεως οἰνολόγων. Συνεχίζων ὁ ὁμιλητὴς ὑποστηρίζει τὴν κατάρτησιν τῆς πολυθεσίας ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως, ὅτι εἰς συνάδελφος, θὰ δύναται νὰ καλύπτει περισσότερας τῆς μιᾶς θέ-

σεως ὡς σύμβουλος μόνον καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Χημικῶν ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένη ν' ἀπασχολῇ ἢ ἐπιχειρήσῃ.

Τρεζάνης: Ὁ ὁμιλητὴς θίγει τὸ ζήτημα τῆς ἀδείας οἰνολόγου καὶ λέγει, ὅτι δὲν ἐνδιαφέρει ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ζητεῖ ἕκαστος τὴν ἀπόκτησιν ταύτης. Συνεχίζων ὑποστηρίζει, ὅτι τὸ θεῖωδες δὲξ ὑφίσταται ἀπωλείας, βεβαίως ὑπάρχει διαφορά μεταξὺ θεωρίας καὶ πράξεως ἀλλὰ ὄχι μέχρι τοῦ σημείου νὰ μὴ μειῶνται ἡ ποσότης τοῦ θεῖωδους ὄξεως τοῦ περιεχομένου ἐντὸς δεξαμενῆς οἴνου ἐπὶ τῆς ὁποίας λειτουργοῦσε καθ' ἄλλην τὴν νύκτα ἀεραντλία.

Σταματιάδης: Ἀναφερόμενος εἰς τὴν περὶ Χημικῶν Νομοθεσίαν λέγει, ὅτι αὕτη ἔγινεν ἀκριβῶς διὰ νὰ διευκολύνῃ τοὺς νέους νὰ εὔρουν ἐργασίαν καὶ προειδοποιεῖ τὴν συνέλευσιν, ὅτι ἐὰν δὲν περιορισθῇ ἡ πολυθεσία ἐκείνοι ποὺ θὰ ζημιωθοῦν θὰ εἶναι οἱ νέοι. Δύο μέτρα καὶ δύο σταθμὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξουν προκειμένου περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς προστασίας τῶν Χημικῶν, πολλοὶ δὲ περισσότερον οἱ πολλαχοῦ καὶ πολυτρόπως προστατευόμενοι συνάδελφοι νὰ ἀναλαμβάνουν πολεμικὴν ἐναντίον τῶν συναδέλφων των ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ περὶ Χημικῶν νομοθεσία οὐδεμίαν προστατευτικὴν διάταξιν περιλαμβάνει.

Τὰ δικαιώματα δημιουργοῦν καὶ ὑποχρεώσεις, ἐὰν δὲ αἱ ὑποχρεώσεις θεωρηθοῦν δεσμευτικαὶ καὶ προκριθῇ νὰ ἀπαλλαγῶμεν τῶν ὑποχρεώσεων προφανῶς θὰ ἀποστερηθῶμεν καὶ τῶν δικαιωμάτων λέγει δὲ χαρακτηριστικῶς, ὅτι δύο πράγματα πρέπει νὰ γίνωνται ἢ ἐλευθερία ἢ πλήρης περιορισμὸς.

Ὁ κ. **Μιλτ. Μεντζελόπουλος** λέγει ὅτι κακῶς καὶ ἀτόπως ἐξετάζονται οἱ Χημικοὶ ἐπὶ χημικῶν θεμάτων πρὸς ἄδειαν οἰνολόγου καὶ φρονεῖ ὅτι δέον μόνον ἐπὶ θεμάτων οἰνοποιήσεως καὶ μυκητολογίας νὰ ἐξετάζονται, οἱ δὲ Γεωπόνου ἐπὶ ἀμφοτέρων.

Διὰ τὸ θέμα τῶν Χημικῶν-Μικροβιολόγων φρονεῖ ὅτι ἂν οὗτοι ἀρχῆθην ἔθετον ζήτημα λειτουργίας Βιοχημικῶν Ἐργαστηρίων, δι' ἃ ἀπαιτεῖται 100% ἡ ἰδιότης τοῦ Χημικοῦ καὶ ὄχι Χημικῶν-Μικροβιολογικῶν Ἐργαστηρίων, δι' ἃ ἀπαιτεῖται συμπαραστάσις Χημικοῦ καὶ Ἰατροῦ, ὡς συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς ἄλλας Χώρας, δὲν θὰ ὑφίστατο σήμερον τοιοῦτον θέμα, διότι τὰ πράγματα θὰ ἐξουδετέρουν τὴν ἀντίδρασιν τῶν Ἑλλήνων Ἰατρῶν-Μικροβιολόγων. Ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῆς δύναται ἡ Ἐνωσις νὰ τακτοποιήσῃ τὸ ζήτημα.

Γενικέων κατόπιν τὴν ὑφισταμένην κακοδομιαν ἐν Ἑλλάδι ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῆς Χημείας ἢ Ἐπιστήμης καὶ τῶν Χημικῶν ἐν τῇ ἀναζητήσει κατανοήσεως τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας ὡς πρὸς τὴν σταδιοδρομίαν των, φρονεῖ ὅτι αὕτη ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν μοιρολατρικὴν ἡμῶν τακτικὴν ἀπὸ 30ετίας, μὴ ἀντιληφθέντων τὸ τι ἔγινε καὶ τι γίνεται εἰς ὅλας τὰς ἄλλας Χώρας, ὅπου ἡ Χημεία καὶ ὁ Χημικὸς εὐρίσκειται εἰς τὴν κορυφὴν τῆς πυραμίδος κάθε Κρατικῆς καὶ Κοινωνικῆς ἐκδηλώσεως. Ἐκεῖ, ὡς γνωστόν, ὑφίστανται Κρατικὰ Ἰνστιτοῦτα Χημείας ὡς καὶ ἡμικρατικὰ τοιαῦτα, ὅπου ὑπάρχουν ὄλοι οἱ τομεῖς τοῦ Χημικοῦ Κύκλου ἐπὶ τε τοῦ ἐρευνητικοῦ καὶ ἀναλυτικοῦ ἐπιπέδου. Ἐκδίδονται βιβλία καὶ φυλλάδια χημικῆς διαφωτίσεως ἐπὶ παντὸς διαφέροντος τὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνίαν. Διοργανώνονται ὑπὸ τούτων ἐκλαϊκευτικαὶ διαλέξεις ἐπὶ τῆς θέσεως καὶ προόδου τῆς Χημείας ἐπὶ παντὸς ἐπιπέδου. Εἰς αὐτὰ ὑποχρεωτικῶς φοιτοῦν ἐπὶ ἑξῆς οἱ νέοι χημικοὶ πρὸς ἔγκυρον ἀπόκτησιν τῆς οἰασθῆποτε ἐιδικότητος καὶ τέλος τὸ Κράτος θεωρεῖ τὰ Ἰνστιτοῦτα ταῦτα ὡς τοὺς ἀπαραιτήτους ἐν παντὶ συμβούλους του διὰ τὴν Οἰκονομίαν τῆς Χώρας. Ἔτσι ἐδημιουργήθη συνειδησις πλήρης διὰ τὴν θέσιν τοῦ Χημικοῦ ὡς θεμελιώδους παράγοντος.

Εἰσηγεῖται ἔναρξιν κινήσεως τῆς Ἐνώσεως πρὸς δημιουργίαν ἐνός τοιούτου καθεστώτος καὶ ἐν Ἑλλάδι, τοῦ μόνου ἱκανοῦ νὰ καταλύσῃ τὴν ὑφισταμένην

κακοδαιμονίαν μας και να αποκαταστήσει την πρωταρχική θέσιν της 'Επιστήμης μας και τίθεται εις την διάθεσιν του Δ. Σ. να ανακοινώσει σχέδιον ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. Βλάχος ὑποστηρίζει ὅτι αἰτία τῆς κακοδαιμονίας τῶν Χημικῶν ἐν Ἑλλάδι εἶναι ὅτι οὗτοι θεωροῦνται παράσιτα. Κατὰ τὴν γνώμην του θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ ἐπιβάλλωνται οἱ Χημικοὶ εἰς τὰς βιομηχανίας διὰ νόμων, ἀλλὰ νὰ γίνουιν ἐνέργειαι νὰ ἀναγνωρισθῆ ἡ ἀξία τους.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Γαλανός ἀπαντῶν ἐπὶ τῶν θιγόντων ζητημάτων ὑπὸ τῶν ὀμιλητῶν λέγει τὰ ἑξῆς :

Τὸ ἔργον τοῦ Δ.Σ. εἶναι πολὺ δύσκολον, διότι κάθε συνάδελφος, καλοπίστως, ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ ἀτομικὸν του συμφέρον. Τὸ Δ.Σ. δέον ὅπως ἀρθῆ ὑπεράνω τῶν συμφερόντων καὶ συντονισθῆ τὰς ἀπόψεις τῶν μελῶν τῆς ἐνώσεως οὕτως ὥστε κάθε ληφθησόμενον μέτρον νὰ ἐπιφέρῃ ὅσον τὸ δυνατόν εἰς ὀλιγωτέρους ζημίαν, διότι αὕτη εἶναι ἀναπόφευκτος. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑποβληθὲν ὑπόμνημα τῶν οἰνολόγων τὴν παραμονὴν τῆς παρελθούσης συνελεύσεως, πληροφοροῦμαι τὴν συνέλευσιν ὅτι ἔχω βασικὰς ἀντιρρήσεις. Τὸ ζήτημα εἶναι πολὺπλοκον. Ὡς πρὸς τὴν εἰδίκευσιν, μετεκπαίδευσιν κλπ. κατὰ τὴν γνώμην μου δὲν χρειάζονται, διότι δὲν εἶναι καὶ τόσον σπουδαία ἢ εἰδικότης. Ἐάν χρειάζεται μία ἐξέτασις εἶναι διότι οἱ οἰνολόγοι εἶναι ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίαι. Τὸ πῶς θὰ μάθουν τὰ ἐξεταζόμενα θέματα, ἄς τὰ μάθουν ὅπως θέλουν καὶ ὅπου θέλουν· ἐγὼ ἐμμένω εἰς μίαν ἀπλήν ἐξέτασιν.

Διὰ τὰς ἐξετάσεις ἔχω νὰ εἶπω ὅτι συμμετέχω εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της. Πιστεύω ὅτι αἱ οἰνολογικαὶ ἀναλύσεις εἶναι ἔργον τοῦ Χημικοῦ, ἔργον δὲ τοῦ γεωπόνου εἶναι ἡ παρασκευὴ καλῶν σταφυλῶν καὶ ἡ καλὴ παράδοσις τούτων εἰς τὸ ἔργοστασιον. Ὑπάρχει βεβαίως νόμος ὅστις ἐπιτρέπει εἰς τοὺς γεωπόνους νὰ γίνονται οἰνολόγοι κατόπιν ἐξετάσεων, τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς Χημικοὺς, ἀλλὰ οὐδέποτε ἀπερρίφθη χημικὸς εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Εἰς τὰς τελευταίας ἐξετάσεις ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἦτο ἀτυχὴς σύμπτωσις τὸ ἀραιὸν τοῦ διαλύματος, ἀντικροῦμα ὅμως τὸ λεχθὲν ὅτι σκοπίμως ἐγένετο τοῦτο. Θεωρῶ τὸν ἑαυτὸν μου θιγέοντα καθόσον εἶμαι ἀπὸ τοὺς διδάξαντας καθηγητάς, δι' αὐτὸ ἐζήτησα τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐξετάσεων καὶ καλῶς τοὺς ἀποτυχόντας ὅπως παρουσιασθοῦν καὶ πάλιν πρὸς ἐξέτασιν, διότι εἶναι ζήτημα τιμῆς διὰ τὸν χημικὸν κλάδον.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς πολυθεσίας ἔχω νὰ εἶπω ὅτι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον εἶρε ἓνα σχέδιον νόμου συνταχθὲν καὶ ἐπεξεργασθὲν ὑπὸ εἰδικῶν συσταθείσης ἐπιτροπῆς εἰς τὸ ὅποιον δὲν εἶχεν τὸ δικαίωμα τῆς προσθήκης ἢ ἀπαλείψεως διατάξεων ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς γεν. συνελεύσεως. Τὸ ζήτημα τῆς ἀπασχολήσεως συναδέλφων εἰς περισσοτέρας τῆς μιᾶς χημικῆς ἐργασίας εἶναι ζήτημα κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἡ πολυθεσία δέον ὅπως ἀντιμετωπισθῆ ὑπ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα. Ἐάν ὑπάρχη ἀντίρρησις νὰ ζητηθῆ ἔκτακτος γενικὴ συνέλευσις ἀρμοδία νὰ κρίνῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἐπ' αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν Βιολόγων, ὁ ἀναφερθεὶς νόμος ἀφορᾷ τοὺς ἰατροὺς καὶ ὄχι τοὺς Χημικοὺς. Ἐάν προσπαθῶμεν νὰ κατοχυρώσωμεν χωρὶς νὰ δημιουργήσωμεν προϋποθέσεις διὰ τοὺς νέους, τότε διαπράττομεν ἀδικίαν. Πιστεύω ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος εἶναι ἡ συνύπαρξις ὡς ὑπευθύνων, εἰς τὰ μικροβιολογικὰ ἐργαστήρια, ἐνδὸς Χημικοῦ καὶ ἐνδὸς Ἱατροῦ, ὡς ἐπετεύχθη διὰ προσφάτως ψηφισθέντος νόμου καὶ διὰ τὰ φαρμακευτικὰ προϊόντα, διότι μόνον διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς συνεργασίας ἐπιτυγχάνεται ἡ πρόοδος.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΧΗΜΙΚΩΝ

Εἰδησεογραφικὸν Δελτίον

Ἰούλιος — Αὐγούστος 1952

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν αὐτὸ διάστημα ἐχορηγήθησαν συντάξεις γήρατος εἰς τοὺς κ. κ. Ἀνδρέαν Λοράνδον, Ἀνδρέαν Μήτσου, Ἀντώνιον Δεπάσταν, Γεώργιον Τοτόμην καὶ Νικόλαον Νικοκλήν.

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐχορηγήθησαν συντάξεις εἰς τὰς χήρας χημικῶν κυρίας Σοφίαν σύζυγον Ἀλεξ. Ἀλεξοπούλου, Μαρίαν σύζυγον Κων/νου Ἀργυροῦ καὶ Μαργαρίταν σύζυγον Παν. Παρασκευοπούλου ὡς καὶ εἰς τὴν μητέρα τοῦ θανόντος χημικοῦ Ἀντανίου Γκιώνη Κυρίαν Μαρίαν Γκιώνη.

Κατὰ τὸ ἀναφερόμενον χρονικὸν διάστημα ἀπεβίωσεν ἄνευ δικαιοδόχων ὁ συνταξιούχος Λουκάς Γαλάτης καὶ μετεβιβάσθη εἰς τὰς χήρας τῶν ἢ συνταξίς τῶν θανόντων συνταξιούχων Βασιλείου Οἰκονόμου καὶ Πέτρου Πρωτοπαπαδάκη.

Ἐνεργείαι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐνεκρίθη καὶ ὑπὸ τῆς ὑποεπιτροπῆς τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἄδεια οἰκοδομήσεως τοῦ κτιρίου τοῦ Ταμείου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος 105 καὶ ἤδη ἀναμένεται ἡ ἔκδοσις τῆς ὀριστικῆς ἀδείας. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Ταμεῖον προέβη εἰς διαφορὰς ἐνεργείας πρὸς ρύθμισιν Ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὴν διαρρῦθμισιν τῶν μεσοτοιχιῶν τῶν συνορευουσῶν πρὸς τὸ οἰκόπεδον τῆς ὁδοῦ Σόλωνος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τ Α Μ Ε Ι Ο Ν

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΧΗΜΙΚΩΝ

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 15ῃ μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ. τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ ἀδοκῆτου θανάτου τοῦ διακρινομένου ἐπιστήμονος χημικοῦ Πέτρου Πρωτοπαπαδάκη, διατελέσαντος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν συμβούλου τοῦ Ταμείου καὶ ἐξαιρετικῶς συμβάλοντος διὰ τὴν πρόοδον τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, ἀκοῦσαν τοῦ κ. Προέδρου ἐξέραντος τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ἐκλιπόντος ἀνδρὸς πρὸς τὸ σῶμα τῶν χημικῶν γενικώτερον καὶ πρὸς τὸ Ταμεῖον, ὁμοφώνως ψηφίζει

1) Νὰ ἐκφασθῶσι τὰ συλλυπητήρια ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

2) Νὰ δημοσιευθῆ τὸ παρὸν διὰ τοῦ τύπου.

3) Νὰ διατεθῶσιν ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην αὐτοῦ δρχ. 300.000 ὑπὲρ τοῦ λογαριασμοῦ ἀπόρων τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Ν. Μπούρας

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ

12048 τῆς 11 Ἰουνίου 1949 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν : «Σύστημα δεξαμενῶν ταχείας ἐκχυλίσεως στεμφύλων αὐτομάτου λειτουργίας» εἰς τὸν Μενέλαον Ζ. Φθενάκη, χημικόν, κάτοικον Χαλίων Κρήτης.

12094 τῆς 5 Ἰουλίου 1949 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν : «Μέθοδος παρασκευῆς γ-μεθυλμερκαπτο-α-ἀμινοβουτυρικοῦ ὀξέος» μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 15 Ἰουλίου 1947 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος εἰς τὸν Dr. Gustav. Bischoff, χημικόν, κάτοικον Βασιλείας Ἑλβε-

τίας. Ειδικός πληρεξούσιος Πέτρος Χ. Κωστόπουλος, δικηγόρος, κάτοικος Ἀθηνῶν (Στουρνάρα 37).

12098 τῆς 5 Ἰουλίου 1949 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Μέθοδος παραγῶν διγουανιδίνης» μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 28 Ἰανουαρίου 1948 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος εἰς τὴν ἐν Millbayk Λονδίνου Ἀγγλίας ἐδρεύουσαν ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «Imperial chemical industries limited». Εἰδικός πληρεξούσιος Εὐάγγελος Πατρινός, μηχανικός κάτοικος Ἀθηνῶν (Πανδρόσου 6).

12099 τῆς 5 Ἰουλίου 1949 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Βελτιώσεις εἰς ἢ ἐν σχέσει μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 11 Φεβρουαρίου 1948 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος εἰς τὴν ἐν Νέα Ὑόρκη τῆς πολιτείας Νέας Ὑόρκης τῶν Ἴνωμ. Πολιτειῶν ἐδρεύουσαν, καὶ κατὰ τοὺς νόμους τῆς πολιτείας Maine ὄργανωμένην ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «Americen cyanimid company». Εἰδικός πληρεξούσιος Πάνος Δ. Θεοδωρίδης, δικηγόρος, κάτοικος Ἀθηνῶν (Καραγεώργη Σερβίας 8).

12101 τῆς 5 Ἰουλίου 1949 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Μέθοδος κατεργασίας τῶν αἰχμῶν (extremités) τῆς τεχνητῆς καὶ συνθετικῆς μετάξης π. χ. τῆς γραμμικῆς συνθετικῆς ὑπερπολυαμίδης διὰ τὴν κατασκευὴν ψηκτρῶν πινέλλων, μικρῶν ψηκτρῶν κ.λ.π.» μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 29 Ἀπριλίου 1948 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος εἰς τὴν ἐν Μιλάνῳ Ἰταλίας ἐδρεύουσαν ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «Sociate Electrochimica del Tosce». Εἰδικός πληρεξούσιος Ἰωάννης Τιφτιξής, δικηγόρος, κάτοικος Ἀθηνῶν (Πλατεία Ἀγ. Γεωργίου Καρότση 11).

12111 τῆς 9 Ἰουλίου 1949 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν. «Μέθοδος ἐμπλουτισμοῦ Ναξίας σμύριδος, ἀδιαφόρως ποιότητος διὰ μηχανικῆς θερμικῆς ἠλεκτρομαγνητικῆς καὶ χημικῆς κατεργασίας πρὸς παραγωγὴν φυσικοῦ κρυσταλλικοῦ κορουνδίου, ἐγγυημένης περιεκτικότητος εἰς κορούνδιον καὶ σιδήρον» εἰς τὸν Γεώργιον Κ. Μπουδρ-λον, χημικόν-μηχανικόν, κάτοικον Ἀθηνῶν (Δερικῶν 6).

12135 τῆς 8 Αὐγούστου 1949 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Μέθοδος παραγωγῆς βασικοῦ θειικοῦ χαλκοῦ καὶ θειικοῦ χαλκοῦ ἀπὸ χαλκῶν καὶ χαλκοῦχα μεταλλοκράματα δι' ἐπιδράσεως θειώδους ὀξέος καὶ ἀέρος ἢ ὀξυγόνου παρουσία ἀμωνίας» εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐδρεύουσαν (Ντέκα 1) Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἑταιρίαν Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων.

12150 τῆς 24 Αὐγούστου 1949 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Μέθοδος συντηρήσεως ἐλαίων ἄνευ ἢ μετ' ὀλίγου ἄλατος» εἰς τὸν Εὐκλείδην Ι. Σακελλάριον, καθηγητὴν Ε. Μ. Πολυτεχνείου, κάτοικον Ἀθηνῶν (Λέσβου 26).

12216 τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1949 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Μέθοδος ἠλεκτρολυτικῆς κινητοποιήσεως τοῦ χαλκοῦ ὑπὸ μορφὴν μονοθενῆ ἢ διθενῆ καὶ παρασκευῆς ὀξειδίων, ἀλάτων ἢ ἐν γένει ἐνώσεων χαλκοῦ ἢ ὑποχαλκοῦ, ἐκ χαλκοῦ ἢ κραμάτων του, σὺν τῇ συγχρόνῳ δυνατῇ παρασκευῇ ὕδροξειδίων ἢ ἀνθρακικῶν ἀλάτων τῶν ἀλκαλίων ἢ ἐτέρων μετάλλων», εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Στ. Βραχάμη, χημικόν, κάτοικον Παλαιοῦ Φαλήρου (Νηρέως 16).

12291 τῆς 20 Δεκεμβρίου 1949 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Μέθοδος, ἐγκατάστασις καὶ διάταξις συσκευῶν πρὸς συνεχῆ ἐκχύλισιν διαλυτικοῦ μέσου, συγκεκριμένως πρὸς συνεχῆ ἐκχύλισιν λιπαρῶν οὐσιῶν περιεχομένων ἐντὸς κοπανισμένων σωμάτων» εἰς τὴν ἐν Lyon τῆς Γαλλίας ἐδρεύουσαν ἄν. ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν Societé Generale des Huileries du Sahel Tunisien». Εἰδικός πληρεξούσιος καὶ ἀντίκλητος Π. Θεοδωρίδης, δικηγόρος ἐν Ἀθήναις (Καραγεώργη Σερβίας 8).

12294 τῆς 20 Δεκεμβρίου 1949 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Τελεπιποιήσεις εἰς χρωματόμετρον» εἰς τὸν Auguste, Louis, Marie, Antoine Rouy, κάτοικον Νέας Ὑόρκης τῆς πολιτείας Νέας Ὑόρκης τῶν Ἴνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Εἰδικός πληρεξούσιος καὶ ἀντίκλητος Π. Θεοδωρίδης, δικηγόρος ἐν Ἀθήναις (Καραγεώργη Σερβίας 8).

12295 τῆς 20 Δεκεμβρίου 1949 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν:

«Ὑδροδιαλυτὰ πολυμελῆ ὁμόλογα μερικῶς ἀποπολυμερισθεῖσης δεξτρήνης καὶ μέθοδος παρασκευῆς τῶν ἐν λόγω οὐσιῶν» μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 17-7-43 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος εἰς τὴν ἐν Στοκχόλμῃ τῆς Σουηδίας ἐδρεύουσαν ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν: «Aktiebolaget Pharmacia». Εἰδικός πληρεξούσιος καὶ ἀντίκλητος Π. Θεοδωρίδης, δικηγόρος ἐν Ἀθήναις (Καραγεώργη Σερβίας 8).

12302 τῆς 23 Δεκεμβρίου 1949 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Ἐκμετάλλευσις τῆς ἐνεργείας τῶν κυμάτων καὶ πάλιρροίων» εἰς τὸν Ἀναστάσιον Ι.Τζιουφέταν, καθηγητὴν, κάτοικον Θεσσαλονίκης (Παπαφλέσα 5).

12308 τῆς 9 Ἰανουαρίου 1950 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Σάπων σιλβωτικός μετάλλων καὶ ἄλλων οὐσιῶν» εἰς τὸν Νεοπτόλεμον Ν. Λεβέντην, παραγγελιοδόχον, κάτοικον Καλλιθέας Ἀθηνῶν (Ζαλόγγου 2).

12312 τῆς 9 Ἰανουαρίου 1950 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Ἀποστειρωτικὸν μέσον ἐκχυλίσεως τῆς σταφίδος πρὸς παρασκευὴν σταφιδίνης ὡς καὶ τρόπος ἀποχρῶσεως τοῦ ἐκχυλισμένου γλεύκος αὐτῆς» εἰς τὸν Ἰωάννην Στεφάνου Δούκαν, χημικόν, κάτοικον Ν. Φαλήρου (Τσῶρτσιλ 7).

12313 τῆς 12 Ἰανουαρίου 1950 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Νέα καὶ βελτιωμένα προϊόντα συμπυκνώσεως διὰ τὴν κατεργασίαν εἰδῶν, κλωστοῦφο ντουργίας καὶ ἄλλων ὀλικῶν καὶ οὐσιῶν» εἰς τὴν ἐν Huddersfield, Country of York τῆς Ἀγγλίας ἐδρεύουσαν ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν: «L. B. Holiday & Co Limited». Εἰδικός πληρεξούσιος καὶ ἀντίκλητος Ἀθ. Γεωργίου δικηγόρος ἐν Ἀθήναις (Ἀχαρνῶν 123).

12316 τῆς 18 Ἰανουαρίου 1950 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Μέθοδος διὰ τὴν συνθετικὴν παρασκευὴν πενταδεκανολιδίου» μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 1 Δεκεμβρίου 1948 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος εἰς τὴν ἐν Hilversum τῆς Ὀλλανδίας ἐδρεύουσαν ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «N. V. Polak & Schwarz's Essenciefabrikken». Εἰδικός πληρεξούσιος καὶ ἀντίκλητος Β. Ἀρτεμιάδης, δικηγόρος ἐν Ἀθήναις (Μέγαρον Λαϊκῆς Τραπεζῆς 17).

12317 τῆς 21 Ἰανουαρίου 1950 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Μέθοδος διὰ τὴν κατασκευὴν παραγῶν βουτυρικοῦ ὀξέος» μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 30 Ἀπριλίου 1942 ὡς χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος εἰς τὴν Ujrest τῆς Οὐγγαρίας ἐδρεύουσαν ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν: Chinoín Gyogyszer es Vegyeszeti Termekék Guara R. T./D. Kereszty & Dr. Wolf». Εἰδικός πληρεξούσιος καὶ ἀντίκλητος Π. Θεοδωρίδης, δικηγόρος ἐν Ἀθήναις (Καραγεώργη Σερβίας 8).

12322 τῆς 21 Ἰανουαρίου 1950 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Μέθοδος στερεοποιήσεως βασικῶν χρωμάτων ἐκτυπόμενων ἐπὶ ὕφασμάτων» εἰς τὸν Μιχαήλ Ν. Παλαιολογιάννην, χημικόν, κάτοικον Ἀθηνῶν (Αἰγέως 22α).

12326 τῆς 27 Ἰανουαρίου 1950 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Ξηραντήριο ἐλαιωδῶν σπόρων» εἰς τὸν Ἀναστάσιον Φιτσιάλου, οπιογελαιοργόν, κάτοικον Ἀθηνῶν (Σπύρου Πάτση 51).

12339 τῆς 6 Φεβρουαρίου 1950 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Μέθοδος παρασκευῆς καμφορσοϋλφονικῆς ἐφεδρίνης» εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις (Καρόρη 4α) ἐδρεύουσαν ὁμόρρυθμον ἑταιρίαν «Χρωματοουργεῖα Ἀθηνῶν Ἀδελφῶν Ε. Κολοκοτρώνη».

12341 τῆς 14 Φεβρουαρίου 1950 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Μεταφορεῖς πολλαπλῆς κινήσεως» εἰς τὸν Γεώργιον Ι. Σουκῶκην, χημικόν, κάτοικον Ἀθηνῶν (Ἱεροσόλυμον 28 ὡς προσθήκη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 11393, 11436 καὶ 11515 Δίπλωμα Εὐρεσιτεχνίας).

12345 τῆς 22 Φεβρουαρίου 1950 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Φθοριοῦχος ὀδοντόπαστα» εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐδρεύουσαν Ὀμορρ. Ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «Χρωματοουργεῖα Ἀθηνῶν Ἀδελφῶν Κολοκοτρώνη».

12379 τῆς 18 Μαρτίου 1950 διὰ τὴν ἐφεύρεσιν: «Κυλινδρῶμος παραγωγῆς ὁμοιογενοῦς ἐλαιομάζης ἐκθλιβομένων ἐλαίων» εἰς τὸν Στυλιανὸν Ἰσιδ. Κοντογιάννην, σιδηροβιομήχανον, κάτοικον Ἀθηνῶν (Ὀμήρου 24).